

Czwartek 17 listopad 2005

- uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 6/2005 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2005, przedstawiony przez Komisję dnia 8 września 2005 r. (SEC(2005)1083),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 7/2005, przyjęty przez Radę w dniu 7 listopada 2005 r. (13489/2005 — C6-0358/2005),
 - uwzględniając art. 69 oraz załącznik IV Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0321/2005),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna okazywać solidarność z ludnością regionów Państw Członkowskich dotkniętych katastrofami naturalnymi, mającymi poważne reperkusje dla warunków życia, środowiska naturalnego oraz gospodarki,
- B. mając na uwadze, że odpowiednie środki budżetowe przeznaczone na pomoc finansową zostały uruchomione zgodnie z przepisami Funduszu Solidarności Unii Europejskiej oraz Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 7 listopada 2002 r. odnoszącymi się do jego finansowania,
- C. mając na uwadze, że celem projektu budżetu korygującego nr 7/2005 jest formalne wprowadzenie tych środków budżetowych do budżetu na rok 2005,
1. przyjmuje z zadowoleniem projekt budżetu korygującego nr 7/2005, którego celem jest bezzwłoczne wprowadzenie do budżetu na rok 2005 środków budżetowych uzyskanych z części Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, aby możliwa była pomoc dla dotkniętych tymi katastrofami naturalnymi;
 2. przyjmuje projekt budżetu korygującego nr 7/2005 bez zmian;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2005)0439

Nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia: rola Parlamentu Europejskiego (2005/2139(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Rezolucję 1540 (2004) Rady Bezpieczeństwa ONZ, opisującą rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (BMR) oraz sposobów jej przenoszenia jako zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;
- uwzględniając Strategię Bezpieczeństwa Europejskiego (SBE), według której rozprzestrzenianie BMR stanowi potencjalnie najpoważniejsze zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa;
- uwzględniając wdrażanie SBE, a w szczególności strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu BMR (strategia UE w sprawie BMR), przyjętej przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając fakt, że wszystkie Państwa Członkowskie Unii Europejskiej są państwami-stronami najważniejszych porozumień wielostronnych, składających się na system nierozprzestrzeniania, a mianowicie układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) z 1968 r., Konwencji o zakazie sprowadzania, badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz ich zniszczeniu (BTWC) z 1972 r., Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, gromadzenia i użycia broni chemicznej oraz jej niszczeniu (CWC) z 1993 r., a także Traktatu o zakazie przeprowadzania prób nuklearnych (CTBC) z 1996 r., oraz że dwa Państwa Członkowskie, Wielka Brytania i Francja, są państwami posiadającymi broń jądrową w rozumieniu układu NPT, jak również, że broń taktyczna USA jest składowana na terytorium znacznie większej liczby Państw Członkowskich: Niemiec, Włoch, Wielkiej Brytanii, Grecji, Holandii i Belgii, a także państw ubiegających się o członkostwo w UE, w szczególności Turcji,

Czwartek 17 listopad 2005

- uwzględniając zobowiązanie Państw Członkowskich do dążenia do uniwersalizacji tych porozumień wielostronnych, w szczególności we Wspólnym Stanowisku Rady 2003/805/WPZiB z dnia 17 listopada 2003 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając raport Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla ds. Zagrożeń, Wyzwań i Zmian, powołanej przez Sekretarza Generalnego ONZ, w którym zawarto stwierdzenie: „zblizamy się do punktu, w którym degradacja przepisów dotyczących nierozprzestrzeniania może stać się nieodwracalna i zakończyć się nasileniem zjawiska rozprzestrzeniania”,
 - uwzględniając odpowiedź Sekretarza Generalnego ONZ, zawartą w raporcie „Większa wolność – w kierunku rozwoju, bezpieczeństwa i praw człowieka dla wszystkich”, w której podkreśla się znaczenie porozumień wielostronnych dla zabezpieczania międzynarodowego bezpieczeństwa i pokoju w zakresie broni jądrowej, biologicznej i chemicznej, jak również niedawne starania mające na celu uzupełnienie deficytów, takie jak w Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1540 (2004),
 - uwzględniając swoje rezolucje, w których wyraża się zaniepokojenie z powodu rozprzestrzeniania BMR oraz materiałów i technologii jądrowych, w szczególności rezolucję w sprawie broni biologicznej i toksycznej z dnia 14 czerwca 2001 r.⁽²⁾, rezolucję w sprawie rozbrojenia jądrowego z dnia 26 lutego 2004 r.⁽³⁾, a także rezolucję w sprawie Konferencji Rewizyjnej 2005 dotyczącej układu o nierozprzestrzenianiu NPT z dnia 10 marca 2005 r.⁽⁴⁾,
 - uwzględniając Opinię Doradcą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 1996 r. w sprawie legalności groźby lub użycia broni jądrowej,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0297/2005),
- A. zważywszy, że od momentu utworzenia Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej na mocy postanowień Traktatu Rzymskiego Unia Europejska przywiązuje najwyższą wagę do zagadnień związanych z nierozprzestrzenianiem broni jądrowej,
- B. zważywszy, że polityki dotyczące nierozprzestrzeniania miały ograniczony zasięg, i dopiero w chwili obecnej zajmuje się nimi gruntownie SBE, w szczególności Państwa Członkowskie, poprzez strategię UE w sprawie BMR oraz prace Komisji prowadzone w ramach ograniczonych istniejących linii budżetowych w ramach przygotowania perspektyw finansowych na lata 2007-2013,
- C. zważywszy, że Rada UE osiągnęła Wspólne Stanowisko (zawierające około 41 odrębnych działań), które przedstawiono na Konferencji przeglądowej NPT 2005, przy czym nie udało się przekonać innych członków NPT do realizowania podobnej wspólnej strategii zgodnie z ustaleniami Wspólnego Stanowiska, niezależnie od faktu, że rozprzestrzenianie BMR należy uznać za największe zagrożenie dla bezpieczeństwa światowego,
- D. zważywszy, że podkreśla to konieczność szybkiego działania Unii Europejskiej w kwestii zapewnienia nowego przywództwa, celem zabezpieczenia jej interesów poprzez intensyfikację działań zawartych we Wspólnym Stanowisku oraz w Strategii UE w sprawie BMR, tak aby wzmocnić system nierozprzestrzeniania,
- E. zważywszy, że Państwa Strony spotkają się w 2006 r. na Konferencji przeglądowej BTWC w celu monitorowania postępów na drodze do wdrożenia postanowień Traktatu, i że w związku z tym sprawą najwyższej wagi jest znalezienie sposobów na opracowanie postanowień weryfikacyjnych dla BTWC oraz wzmocnienie norm wymierzonych przeciwko broni biologicznej, w tym działań ukierunkowanych na kryminalizację produkcji i posiadania broni biologicznej za pośrednictwem ustawodawstwa krajowego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. C 53 E z 28.2.2002, str. 400.

⁽³⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 152.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0075.

Czwartek 17 listopad 2005

- F. zważywszy, że Parlament Europejski jest w dalszym ciągu zaniepokojony tym, iż strategia UE w sprawie BMR jest w chwili obecnej zbyt osłabiona niedostatecznym finansowaniem, aby można było osiągnąć jej kluczowe cele, jak te wymienione w wykazie priorytetów załączonych do raportu Biura Osobistego Przedstawiciela ds. nierozprzestrzeniania BMR (BOP) ⁽¹⁾, jak również oczekiwane rezultaty badań prowadzonych przez Komisję w ramach projektu pilotażowego 2004 zatytułowanego „Wzmacnianie programów UE na rzecz wspólnej redukcji zagrożeń: Wspólnotowe Działanie wspierające strategię Unii Europejskiej przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia”,
- G. zważywszy, że strategia UE w sprawie BMR, w świetle perspektyw finansowych wykraczających poza rok 2006, wzywa do zwiększenia wkładu UE we wspólną redukcję zagrożenia i przewiduje opracowanie specjalnej wspólnotowej linii budżetowej na rzecz nierozprzestrzeniania i rozbrojenia BMR.

Ryzyko rozprzestrzeniania BMR

1. uznaje, że porozumienia wielostronne składające się na reżim nierozprzestrzeniania osiągnęły cel spowolnienia rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia oraz że porozumienia te zasługują na nieprzerwane i całkowite wsparcie w przyszłości, lecz jednocześnie podtrzymuje opinię wyrażoną w SBE, że wchodzimy obecnie w nowy i niebezpieczny okres, w którym wzrasta możliwość wystąpienia wyścigu zbrojeń BMR, szczególnie na Bliskim Wschodzie, w Azji Północno-Wschodniej i Azji Południowej;
2. uważa, że rozprzestrzenianie broni jądrowej w znacznym stopniu zwiększa niebezpieczeństwo wybuchu wojny jądrowej i, biorąc pod uwagę katastroficzne skutki, jakie taka wojna przyniosłaby całej ludzkości, zwraca się do wszystkich krajów o dołożenie wszelkich starań, aby stworzyć efektywny, wydajny i słuszny system, który zredukuje i stopniowo wyeliminuje zagrożenia jądrowe;
3. nie zgadza się na rozwój broni jądrowej nowej generacji (tzw. mini bomby jądrowe lub bomby „niszczyciele bunkrów”), ani na zmiany w doktrynie jądrowej, gdyż zwiększają one wojskową użyteczność broni jądrowej, zamiast zmniejszać jej znaczenie, i w ten sposób niwecząc korzystny wpływ takich działań, jak np. redukcja strategicznej broni jądrowej przez Stany Zjednoczone i Rosję; ponownie wzywa administrację USA do trwałego zaprzestania takiego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że amerykański Senat i Kongres wyraziły gotowość do nieudostępniania dalszych środków finansowych na rozwój mini-bomb jądrowych;
4. wzywa do podjęcia natychmiastowych działań na rzecz zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu pocisków balistycznych o zwiększonym zasięgu i celności poprzez rozwój i rozszerzanie członkostwa w mechanizmach kontroli zbrojeń, takich jak Reżim Kontrolny Technologii Raketowych (MTCR) i haski kodeks postępowania;
5. podkreśla, że obecnie, w czasie zwiększonej świadomości terroryzmu i zagrożeń dla bezpieczeństwa ojczyzny, bezpieczeństwa cywilnych, jądrowych, biologicznych i chemicznych materiałów, fabryk i laboratoriów badawczych, zarówno ogólnoswiatowe, jak i w Europie i wokół niej, nabiera coraz większego znaczenia;
6. wyraża głębokie przekonanie, że działania na rzecz rozbrojenia jądrowego przyczynią się w znacznym stopniu do wzmocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego i zmniejszą ryzyko kradzieży plutonu przez terrorystów;
7. podkreśla wagę ograniczenia zagrożenia, wynikającego z tego, że wrażliwe materiały, wyposażenie i/lub technologie związane z BMR mogą wpaść w niepowołane ręce, poprzez rozwój i egzekwowanie efektywnych kontroli eksportu i tranzytu oraz wzmocnienie systemu kontrolowania bezpieczeństwa granic;
8. zwraca uwagę, że szybki rozwój technologiczny w naukach biologicznych, jak również nieniszczenie i niewłaściwe składowanie wzbudza szczególne zaniepokojenie w kwestii broni biologicznej w niedalekiej przyszłości.

Polityka Unii Europejskiej dotycząca BMR

9. zwraca się do Unii Europejskiej i jej Państw Członkowskich o jak najlepsze wykorzystanie istniejących reżimów weryfikacyjnych i, jeżeli zajdzie taka konieczność, o zaprojektowanie nowych instrumentów weryfikacyjnych;

⁽¹⁾ Rada Unii Europejskiej, BOP, „Wdrażanie Strategii w sprawie BMR: 6 miesięczny raport na temat postępów/wykaz priorytetów”, dnia 3 grudnia 2004 r.; <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>

Czwartek 17 listopad 2005

10. wzywa UE i jej Państwa Członkowskie, aby nieprzerwanie udzielały pełnego wsparcia Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w jej staraniach na rzecz wzmocnienia reżymu nierozprzestrzeniania jądrowego, mianowicie poprzez stopniowe przekształcanie Protokołu Dodatkowego w sprawie wszechstronnych zabezpieczeń w nowy standard weryfikacyjny;
11. nakłania Unię Europejską, aby ta w dalszym ciągu wykazywała aktywną postawę w obliczu ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem pochodzących z okresu zimnej wojny zapasów broni chemicznej i jądrowej oraz materiałów masowego rażenia, jak również pochodzących z okresu zimnej wojny materiałów biologicznych i urządzeń badawczych;
12. wzywa Unię Europejską i jej Państwa Członkowskie do podjęcia prac prowadzonych pod egidą MAEA, zajmujących się inicjatywami w zakresie bezpieczeństwa paliwowego, poprzez opracowanie projektu koncepcji, którą można by promować jako podstawę dla nowego międzynarodowego konsensusu w sprawie dostępu do paliwa jądrowego;
13. wyraża pogląd, że Unia Europejska powinna odgrywać bardziej aktywną rolę w politykach nierozprzestrzeniania i rozbrojenia, w szczególności w ramach zwalczania terroryzmu;
14. wzywa UE do rozwijania niezbędnych mechanizmów koordynacji (Jednostka Monitorująca Broń Masowego Rażenia UE w połączeniu z Centrum Sytuacyjnym UE) w celu zapewnienia, że działania wywiadowcze wykorzystywane są do budowania solidarności i zaufania pomiędzy Państwami Członkowskimi w dziedzinie polityki dotyczącej BMR;
15. podtrzymuje przekonanie, że Unia Europejska powinna, przy wdrażaniu strategii EU w sprawie BMR, przywiązywać wagę do konkretnych inicjatyw rozbrojeniowych i przede wszystkim do działań na rzecz nierozprzestrzeniania w celu przekonania podmiotów niewchodzących w skład Unii Europejskiej do zaangażowania się we wspólną strategię na rzecz zapewnienia wzajemnego bezpieczeństwa;
16. docenia prace przeprowadzone w ramach wypełnienia celów strategii UE w sprawie BMR w ciągu półtora roku od jej wdrożenia, a w szczególności te wykonane przez Osobistego Przedstawiciela oraz Komisję, a także podkreśla, że priorytety Unii Europejskiej powinny być następujące:
 - a) kontynuacja politycznego zaangażowania na szczeblu międzynarodowym w celu promowania wdrażania strategii UE w sprawie BMR;
 - b) położenie większego nacisku na inicjatywy rozbrojeniowe oraz na zagadnienia związane z nierozprzestrzenianiem BMR;
 - c) wzmocnienie układów wielostronnych składających się na system nierozprzestrzeniania;
 - d) położenie nacisku na nierozprzestrzenianie i zagrożenia związane z wykorzystaniem BMR przez terrorystów;
 - e) zapewnienie zasobów finansowych potrzebnych na wdrażanie strategii UE w sprawie BMR;
17. zwraca się do Komisji i Rady, aby ta przygotowała się do opracowywania perspektyw finansowych na lata 2007-2013 ustalając listę działań priorytetowych, jak również związanych z nimi kosztów, prowadzonych w celu wypełnienia zobowiązań podjętych w ramach Globalnego Partnerstwa G8 przeciwko rozprzestrzenianiu BMR oraz rozszerzenia zakresu działań poza WNP w celu zaspokojenia potrzeb na szczeblu globalnym;
18. wzywa Unię Europejską i jej Państwa Członkowskie, aby odgrywały one bardziej aktywną rolę w promowaniu demokracji oraz rozwiązywaniu drzemących konfliktów na całym świecie, gdyż działalność ta stanowi integralną część udanej polityki w zakresie nierozprzestrzeniania i może w znaczący sposób przyczynić się do zajęcia się kwestią przyczyn źródłowych wyścigu zbrojeń jądrowych;
19. wzywa Wysokiego Przedstawiciela UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa do przedstawienia danych dotyczących kwestii, w jaki sposób włączyć opinię doradcą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z 1996 r. w sprawie „legalności groźby lub użycia broni jądrowej” do strategii UE w sprawie BMR.

Wspólnotowa procedura ustalania klauzul w zakresie nierozprzestrzeniania BMR

20. z zadowoleniem przyjmuje włączenie klauzul dotyczących nierozprzestrzeniania BMR do zawartych ostatnio porozumień Unii Europejskiej z państwami trzecimi oraz do planów działania; zwraca jednak uwagę na to, że takie środki muszą być bezwzględnie wdrożone przez wszystkich bez wyjątku partnerów Unii; w związku z powyższym wzywa do szybkiego zrewidowania istniejących porozumień oraz planów działania, które nie zawierają takiej klauzuli;

Czwartek 17 listopad 2005

21. wzywa wszystkie państwa, które zawarły porozumienie o współpracy z UE, a w szczególności państwa posiadające broń jądrową, aby nie udzielały pomocy ani poparcia państwom, które mogą starać się o nabycie broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych, szczególnie tym państwom, które nie są stronami NPT;
22. zaleca, aby w tym celu przygotowano, w ścisłej współpracy Rady, Komisji i Parlamentu, pakiet narzędzi przeznaczonych na wspieranie każdego państwa trzeciego, które zwróci się o pomoc w tym zakresie;
23. zwraca się do Rady i Komisji o dostarczenie planów pomocy technicznej dla każdego państwa trzeciego poszukującego unijnego wsparcia przy opracowywaniu krajowego systemu kontroli eksportu, w celu zachowania zgodności z klauzulą lub ich wymogami sprawozdawczymi objętymi rezolucją Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004);
24. zwraca się do Rady i Komisji z prośbą o oszacowanie kosztów związanych ze wspieraniem państw trzecich przy rozwoju ustawodawstwa w zakresie nierozprzestrzeniania BMR oraz tworzenia systemów kontroli eksportu;
25. zwraca się do Rady i Komisji z prośbą o przedłożenie sprawozdania na temat tej działalności prowadzonej w ramach wspierania krajów trzecich przy rozwoju ustawodawstwa w zakresie nierozprzestrzeniania BMR oraz tworzenia systemów kontroli eksportu.

Brak zgody na rozmieszczanie BMR w przestrzeni kosmicznej

26. przypomina postanowienia art. IV Traktatu o zakazie prób broni jądrowej w przestrzeni kosmicznej z 1967 r., w którym państwa-strony zobowiązują się do nieumieszczania na orbicie okołoziemskiej lub na innych ciałach niebieskich żadnych rodzajów broni jądrowej ani środków przenoszenia BMR, do nieinstalowania BMR na ciałach niebieskich, do nieumieszczania BMR w przestrzeni kosmicznej w żaden inny sposób oraz do niezakładania baz ani instalacji wojskowych, do nieprzeprowadzania prób z żadnym rodzajem broni, a także do nieprowadzenia żadnych ćwiczeń wojskowych na Księżycu ani innych ciałach niebieskich;
27. wzywa Unię Europejską i Państwa Członkowskie do zbadania możliwości negocjowania dodatkowych układów związanych z przestrzenią kosmiczną, w celu zapewnienia pokojowych badań i wykorzystania przestrzeni kosmicznej oraz niedopuszczenia do jakiegokolwiek wyścigu zbrojeń w przestrzeni kosmicznej.

Odpowiedzi na naruszenie systemu ONZ

28. zwraca się do Prezydencji UE i Rady o przedstawienie dalszych danych w zakresie możliwości osiągnięcia zamierzenia strategii UE w sprawie BMR, tj. „popierania roli Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz doskonalenia ekspertyz w reakcji na wyzwania związane z rozprzestrzenianiem”;
29. wzywa Unię Europejską i Państwa Członkowskie, aby w tym celu zapewniły niezbędne zasoby przeznaczone na ustanowienie jednostki pomocy technicznej ONZ ds. weryfikacji i przestrzegania zgodności;
30. zwraca się do Unii Europejskiej, aby ta zapewniła pomoc techniczną tym krajom, które potrzebują wsparcia przy wypełnianiu swoich zobowiązań sprawozdawczych w ramach Rezolucji 1540 (2004) Rady Bezpieczeństwa ONZ;
31. wzywa do dalszego rozwoju działalności w ramach Rezolucji 1540 (2004), aby obejmowała ona zespoły ds. oceny, których celem byłoby zbadanie prawdziwości przedstawionych raportów, jak również określenie stopnia, w jakim członkowie ONZ realizują swoje zobowiązania wynikające ze wspomnianej Rezolucji;
32. wzywa do opracowania zasad ukierunkowanego i właściwego reżimu sankcji, które będą stosowane w odniesieniu do podmiotów, które nie wypełniają swoich zobowiązań związanych z nierozprzestrzenianiem BMR w ramach rezolucji 1540 (2004) Rady Bezpieczeństwa ONZ;
33. zwraca się o niezbędne zasoby w celu umożliwienia Unii Europejskiej wniesienia znaczącego wkładu w każdy przyszły reżym inspekcji zaaprobowany przez ONZ;

Czwartek 17 listopad 2005

Wzmacnianie skutecznego multilateralizmu

34. zauważa, że, tak jak stwierdził dr Hans Blix, wiarygodne zagrożenie użyciem siły odgrywa istotną rolę w ułatwianiu prac rozbrojeniowych prowadzonych przez Specjalną Komisję Narodów Zjednoczonych ds. Kontroli Rozbrojenia Iraku (UNSCOM) oraz Komisję Monitorowania, Weryfikacji i Inspekcji Narodów Zjednoczonych (UNMOVIC);

35. jest zdania, iż sprawą najwyższej wagi jest, aby żadna strategia wojskowa nie była oddzielona od strategii rozbrojenia w czasie jakiegokolwiek sytuacji kryzysowej w celu uniknięcia przedwczesnego wydalenia międzynarodowych zespołów weryfikacyjnych, które pozostają jednym z najistotniejszych instrumentów weryfikacyjnych;

36. uważa za niezwykle ważne, w interesie skutecznego multilateralizmu, aby przed jakimkolwiek przypadkiem uciekania się do uzasadnionego użycia siły wojskowej zgodnie z Kartą ONZ wykorzystane zostały we właściwym czasie wszystkie kanały dyplomatyczne i polityczne w celu zapewnienia pełnego stosowania przepisów prawa międzynarodowego dotyczących nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia;

37. podkreśla, że broń jądrowa służy do celów odstraszenia; popiera zobowiązania polityczne poczynione przez państwa posiadające broń jądrową dotyczące niewykorzystywania broni jądrowej przeciw państwom jej nieposiadającym („negatywne zapewnienia bezpieczeństwa”) i ponownie zaznacza, że w wojnie jądrowej nie będzie zwycięzców;

38. podkreśla znaczenie przyjęcia środków ukierunkowanych na odwołanie państw od wycofania się z NPT; wspiera starania podejmowane przez niektóre Państwa Członkowskie UE, które nie są sygnatariuszami NPT w celu zbadania art. X o wycofaniu się z układu i ułatwienia przekazywania sprawy do Rady Bezpieczeństwa ONZ w razie wycofania.

Tradycyjne i nowe rodzaje energii jądrowej

39. wzywa państwa posiadające broń jądrową będące stronami NPT — ze szczególnym uwzględnieniem będących członkami NATO Wielkiej Brytanii, Francji i USA, do podjęcia terminowych, postępowych i znaczących kroków w kierunku wyeliminowania ich arsenałów jądrowych, w zgodzie ze zobowiązaniami zawartymi w wiążących traktatach i porozumieniach, wzmacniając w ten sposób swój autorytet moralny i wiarygodność;

40. ponownie zwraca się do Izraela, Indii i Pakistanu, aby państwa te zostały stronami NPT;

41. podkreśla potrzebę ustanowienia bardziej zdecydowanych regionalnych i wielostronnych porozumień o bezpieczeństwie na Bliskim Wschodzie, na Półwyspie Indyjskim oraz w Azji Północno-Wschodniej, w celu zredukowania tendencji do rozprzestrzeniania jądrowego oraz doprowadzenia do zaniechania realizacji wszelkich programów związanych z tym zagadnieniem;

42. zwraca się do Unii Europejskiej, aby ta współpracowała z międzynarodowymi partnerami przy opracowaniu i promowaniu strefy bez BMR na Bliskim Wschodzie; w tym celu udziela poparcia odnośnym pracom, prowadzonym w ramach procesu barcelońskiego;

43. zaleca, aby Unia Europejska przywiązała najwyższą wagę do efektywnego wdrożenia systemu nierozprzestrzeniania jądrowego w obszarze śródziemnomorskim, gdyż bezpieczeństwo w Europie jest nierozdzielnie związane z bezpieczeństwem w tym regionie;

44. przypomina wszelkim przyszłym Państwom Członkowskim o ich obowiązku ścisłego przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, które zakazują nabywania i rozwoju broni oraz materiałów masowego rażenia, a także przekazywania takiej broni, materiałów i technologii jakiegokolwiek trzeciemu państwu lub podmiotowi niepaństwowemu;

45. przypomina poprzednie rezolucje Parlamentu Europejskiego, w szczególności rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie Iranu ⁽¹⁾, jak również wcześniejsze rezolucje w sprawie Iranu z dnia 28 października 2004 r. ⁽²⁾ i z dnia 13 stycznia 2005 r. ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0382.

⁽²⁾ Dz.U. C 174 E z 14.7.2005, str. 190.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 159.

Czwartek 17 listopad 2005

46. zważywszy na brak zaufania spowodowany działalnością Iranu przez długotrwały okres ponad 17 lat, jak stwierdzono w rezolucji przyjętej dnia 24 września 2005 r. przez MAEA, wzywa Iran do powzięcia wszelkich koniecznych kroków, aby przywrócić zaufanie wspólnoty międzynarodowej i wierzy, że Iran może w sposób odpowiedzialny i przejrzysty rozwinąć cywilny energetyczny program jądrowy poprzez:

- pełne wywiązanie się ze swoich zobowiązań, pomimo posiadanych praw, w ramach NPT,
- pełną współpracę z MAEA,
- dalszą współpracę z inspektorami MAEA, taką jaka trwa od 2003 r.,
- natychmiastowe ratyfikowanie Protokołu Dodatkowego MAEA,
- powrót do zobowiązań zawartych w Porozumieniu Paryskim,
- przywrócenie pełnego i trwałego zawieszenia wszelkich aspektów działań związanych ze wzbogacaniem uranu, w tym testów i produkcji w zakładach przetwarzania uranu w Isfahanie,
- oraz, uzależniony od powyższego, pełny powrót do negocjacji z UE mającymi na celu zawarcie porozumienia o handlu i współpracy;

47. wyraża swoje ogromne zaniepokojenie faktem, że dnia 10 lutego 2005 r. Korea Północna zadeklarowała posiadanie broni jądrowej; z zadowoleniem przyjmuje niedawny przełom w rozmowach sześciopartnych, a w szczególności zobowiązanie Korei Północnej do zaniechania produkcji broni jądrowej i przystąpienia do NPT; popiera oświadczenie z dnia 19 września 2005 r. dyrektora generalnego IAEA, dr Mohameda El Baradei, w sprawie powrotu inspektorów IAEA do Korei Północnej; podkreśla wagę, jaką ma uczestniczenie przez Unię Europejską w trwającym procesie negocjacyjnym i odegranie znaczącej roli we wdrażaniu niedawnego porozumienia;

48. w związku z tym nakłania Koreę Północną, aby ta przyłączyła się ponownie do NPT, unieważniła swoją decyzję o wycofaniu się z rozmów sześciopartnych oraz umożliwiła wznowienie negocjacji w celu znalezienia pokojowego rozwiązania obecnego kryzysu;

49. nakłania również Koreę Północną i Stany Zjednoczone, aby kraje te dążyły do znalezienia szybkiego rozwiązania obecnego kryzysu, którego pierwszym krokiem jest propozycja Stanów Zjednoczonych dotycząca wznowienia dostaw ciężkiego paliwa jądrowego w zamian za potwierdzone przerwanie prac w kompleksie jądrowym Yongbyon;

50. przypomina Radzie, że inicjatywa Organizacji Rozwoju Energetycznego Półwyspu Koreańskiego odegrała znaczącą rolę w niedalekiej przeszłości i mogłaby równie dobrze służyć sprawie przyszłych dostaw energii konwencjonalnej.

Rezultaty i postępy Konferencji przeglądowej NPT w 2005 r.

51. powtarza, że NPT pozostaje niezmiennie kamieniem węgielnym wielostronnego reżimu nierozprze-strzenia, że powinien on zachować swoją integralność, i że zgodność z jego postanowieniami powinna być nadzorowana przez Radę Bezpieczeństwa ONZ; przypomina, że przez wzgląd na obowiązywanie NPT nie powinny być stosowane podwójne standardy;

52. wyraża swoje rozczarowanie i głęboki niepokój, że nie udało się za obopólną zgodą wypracować użytecznych zaleceń, które mogłyby zostać rozpatrzone na następnej Konferencji przeglądowej NPT i wyraża ubolewanie, że Unia Europejska nie podjęła inicjatywy burmistrza Hiroszimy w sprawie świata bez broni jądrowej do 2020 r.;

53. wyraża swoje rozczarowanie zarówno z powodu wyników Konferencji przeglądowej, jak i roli, jaką odegrały na niej Państwa Członkowskie; wzywa jednakże Państwa Członkowskie, Radę i Komisję do realizowania w dobrej wierze 41 działań zawartych we Wspólnym Stanowisku; w związku z powyższym wzywa Stany Zjednoczone do rezygnacji z ich odmownego stanowiska wobec NPT;

54. wzywa w szczególności Francję i Wielką Brytanię do zintensyfikowania realizacji 13 punktów rozbrojenia oraz do zaangażowania się we współpracę ze Stanami Zjednoczonymi, Rosją i Chinami, które w końcowym etapie Konferencji przeglądowej NPT 2000 również zobowiązały się do uczestniczenia w tym procesie;

Czwartek 17 listopad 2005

55. zwraca się do Rady i Państw Członkowskich o efektywne wdrożenie postanowień dokumentu końcowego Konferencji przeglądowej NPT 2000, ukierunkowanych na doprowadzenie do podpisania traktatu, w sposób skuteczny zabraniającego produkcji wszelkiej broni z użyciem materiałów rozszczepialnych; podkreśla, że w sytuacji braku końcowego dokumentu Konferencji Rewizyjnej 2005 postanowienia te pozostają w mocy jako polityczne i prawne zobowiązanie państw-stron NPT;

56. czyniąc tak, ponownie daje wyraz swojego poparcia dla zawarcia niedyskryminacyjnego, wielostronnego oraz międzynarodowego i dającego się w sposób skuteczny zweryfikować Traktatu w sprawie wyłączenia materiałów rozszczepialnych;

57. zwraca się w równej mierze do każdego państwa, które dotąd tego nie uczyniło, aby niezwłocznie podpisało i ratyfikowało Traktat o zakazie przeprowadzania prób jądrowych (CTBT); podkreśla, że żadne państwo w żadnych okolicznościach nie powinno rozpoczynać ani wznawiać przeprowadzania testów jądrowych; ponownie wyraża swoje przekonanie, że UE i NATO muszą podjąć wszelkie możliwe działania, aby przekonać administrację USA do rezygnacji z oporu w tej sprawie;

58. wzywa Radę i Komisję do przedłożenia dodatkowych wniosków, mających na celu przekonanie państw trzecich, które dotąd tego nie uczyniły, aby niezwłocznie podpisały i ratyfikowały Protokoły Dodatkowe MAEA.

Wspólne działanie w ramach stosunków transatlantyckich USA-UE

59. nakłania Unię Europejską i Stany Zjednoczone do kontynuowania wzajemnego pozytywnego dialogu w zakresie nierozprzestrzeniania BMR i walki z terroryzmem, zgodnie z Deklaracjami Unii Europejskiej-Stanów Zjednoczonych w sprawie zwalczania terroryzmu oraz nierozprzestrzeniania BMR, przyjętych na Szczycie UE-USA dnia 26 czerwca 2004 r. i ponownie zatwierdzonych dnia 20 czerwca 2005 r.;

60. potwierdza znaczenie ściślejszej współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, w celu wzmocnienia międzynarodowego systemu układów i reżymów wymierzonych przeciwko rozprzestrzenianiu BMR, zapewnienia dokładnego wdrażania i przestrzegania postanowień, wspierania nierutynowych inspekcji, jak również uznania, że do zwalczania rozprzestrzeniania BMR mogą być potrzebne inne środki zgodne z prawem międzynarodowym;

61. podkreśla pilną potrzebę podpisania i ratyfikowania Traktatu o zakazie przeprowadzania prób jądrowych (CTBT) bezzwłocznie, bezwarunkowo i zgodnie z procesami instytucjonalnymi tego traktatu, tak aby zapewnić jego jak najszybsze wejście w życie;

62. zwraca się do Rady i Komisji o zwrócenie uwagi na pilną potrzebę podpisania i ratyfikowania tego Traktatu podczas dialogu ze Stanami Zjednoczonymi, jak również innymi państwami partnerskimi, które dotąd nie ratyfikowały CTBT i/lub NPT;

63. wzywa Stany Zjednoczone do wyjaśnienia sytuacji dotyczącej ilości i celów strategicznych ich taktycznych arsenałów jądrowych, rozmieszczonych w bazach na terenie Europy.

Podmioty pozapaństwowe

64. zwraca się do Unii Europejskiej, aby ta współpracowała z jej międzynarodowymi partnerami, ONZ, MAEA, OBWE i NATO w celu opracowywania i promowania mechanizmów uniemożliwiających terrorystom, lub krajom udzielającym im schronienia, dostęp do broni i materiałów masowego rażenia;

65. uznaje, że należy dołożyć wszelkich starań, aby powstrzymać każde państwo lub podmiot pozapaństwowy przed pozyskiwaniem, opracowaniem lub osiągnięciem korzyści z opracowywania, niewłaściwego wykorzystania lub użycia broni i materiałów masowego rażenia;

66. jest zdania, że Inicjatywa przeciwko Rozprzestrzenianiu Broni Masowego Rażenia (PSI) jest ważnym instrumentem do walki z rozprzestrzenianiem BMR i powinna stanowić uzupełnienie rezolucji nr 1540 (2004) Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz istniejących układów o nierozprzestrzenianiu.

Czwartek 17 listopad 2005

Globalne Partnerstwo G8

67. podkreśla znaczenie programów, ukierunkowanych między innymi na bezpieczeństwo i rozmieszczenie materiałów związanych z uzbrojeniem, fizyczną ochroną urządzeń i laboratoriów, wykrywaniem nielegalnego handlu materiałami związanymi z BMR i działaniami odstraszającymi, wzmocnieniem kontroli eksportu, a także rozmieszczeniem naukowców zajmujących się uprzednio kwestiami zbrojeniowymi, w rozumieniu Globalnego Partnerstwa G8;
68. udziela poparcia utworzeniu wspólnych międzynarodowych programów badawczo-przemysłowych w zakresie energii jądrowej będących krokiem na drodze budowania zaufania;
69. popiera dalsze zobowiązania finansowe w ramach Perspektyw Finansowych na lata 2007-2013 na rzecz Globalnego Partnerstwa G8 przeciwko rozprzestrzenianiu BMR i pokrewnych materiałów; poparcie to powinno obejmować między innymi dalsze efektywne i stanowcze środki dotyczące rozbrojenia, poprzez wnoszenie wkładu w starania dotyczące funduszu niszczenia broni chemicznej i multilateralnego rozporządzenia plutonem w Rosji; wzywa Rosję do zwiększenia swego wkładu finansowego w oba programy;
70. zwraca się do Komisji i Rady, aby przedstawiły Globalnemu Partnerstwu G8 coroczne sprawozdanie na temat postępów realizacji zobowiązań podjętych w Kananaskis w 2002 r. w imieniu UE;
71. zwraca uwagę, że, jak wynika z historii, o wiele za dużo państw, w tym Państwa Członkowskie UE, w sposób nieodpowiedzialny eksportowało materiały i technologie, przy pomocy, których można wytwarzać broń jądrową, i że przyczyniło się to w ogromnym stopniu do obecnych problemów związanych z niekontrolowanym rozprzestrzenianiem; podkreśla w związku z tym, że krajowe i wielostronne systemy kontroli powinny ze sobą współpracować w celu zapobieżenia jakimkolwiek niepożądanemu rozprzestrzenianiu BMR.

Kontrola eksportu materiałów jądrowych

72. podkreśla, że Unia Europejska powinna stać się wiodącym i chętnym do współpracy uczestnikiem reżymu kontroli eksportu, na co kładzie nacisk strategia UE w sprawie BMR, w szczególności poprzez zwiększanie wydajności kontroli eksportu na terytorium UE, w ramach rozporządzenia w sprawie podwójnego zastosowania⁽¹⁾ ustanawiającego wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania, i poprzez opracowanie programu pomocy dla tych państw, które potrzebują wiedzy technicznej w zakresie kontroli eksportu;
73. zwraca się o bardziej proaktywne podejście UE oraz poszczególnych krajów do kontroli eksportu materiałów podwójnego zastosowania, w celu uniknięcia ryzyka potencjalnego dostępu terrorystów i innych niepowołanych użytkowników w państwach trzecich do wrażliwych materiałów;
74. przyjmuje z zadowoleniem opracowanie przez Komisję, jako pierwszego w serii działania wspierającego potencjalne ustanowienie bardziej długofalowej inicjatywy UE dotyczącej współpracy w zakresie kontroli eksportu, programu TACIS dla Rosji, projektu pilotażowego 2004 na Bałkanach oraz projektu pilotażowego 2005 w czterech dodatkowych krajach lub regionach;
75. wzywa Radę do przedstawienia raportu w sprawie dialogu politycznego z partnerami na temat kontroli eksportu, jak również Komisję do przedstawienia sprawozdania w sprawie postępów we wdrażaniu wspomnianych powyżej programów kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania; wzywa również do opracowania analizy zawierającej oszacowanie kosztów w ramach perspektywy finansowej na lata 2007-2013, przez Radę i Komisję, w kwestii, jak takie programy mogłyby być rozszerzone na inne regiony i kraje.

Broń chemiczna i biologiczna

76. domaga się właściwego wdrożenia Konwencji CWC i stosowne finansowanie Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OZBC); jest zdania, że we wszystkich przypadkach, gdzie podejrzewa się naruszenie postanowień układu, powinny być przeprowadzone inspekcje;
77. nakłania Państwa Członkowskie, Radę i Komisję do wypracowania wyraźnego i przekonującego stanowiska Unii Europejskiej na spotkaniu Państw Stron BTWC, które odbędzie się w dniach 5-9 grudnia 2005 r., tak, aby można było zaprezentować wszechstronne Wspólne Stanowisko na Konferencji przeglądowej BTWC w 2006 r.;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1334/2000 ustanawiające wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania (Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1504/2004 (Dz.U. L 281 z 31.8.2004, str. 1).

Czwartek 17 listopad 2005

78. wzywa Unię Europejską, aby ta zapewniła pomoc techniczną dla krajów rozwijających się w zakresie nadzoru chorób (zgodnie z art. X BTWC);
79. nakłania Państwa Członkowskie, których to dotyczy, do wycofania ich zastrzeżeń względem Protokołu Genewskiego z 1925 r., gdyż polityka odwetu z wykorzystaniem broni chemicznej i/lub biologicznej stoi w sprzeczności ze zobowiązaniami wynikającymi z BTWC;
80. w kontekście najbliższej perspektywy finansowej wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny wykonalności wspólnych programów pomocy razem z państwami trzecimi w celu wzmocnienia bezpieczeństwa materiałów biologicznych, laboratoriów i urządzeń.

Rola Parlamentu Europejskiego

81. przypomina o pozytywnym wkładzie, jaki może być wniesiony przez Parlament Europejski w kwestii problemów wspólnego bezpieczeństwa związanych z nierozprzestrzenianiem i rozbrojeniem, gdy pełni on funkcję organu budżetowego, jak to zostało przedstawione we wsparciu bezpieczeństwa jądrowego i programów bezpieczeństwa jądrowego w ramach TACIS;
82. ponawia swoje wezwanie o moratorium, w oczekiwaniu na wprowadzenie całkowitego zakazu, na wykorzystywanie tzw. „amunicji ze zubożonego uranu”;
83. przypomina również o pozytywnym wkładzie, jaki jest nieprzerwanie wnoszony przez Parlament Europejski w przypadku drugiego projektu pilotażowego (2005), w ramach którego przeznaczono 1,5 miliona EUR do wykorzystania przez Komisję, aby zapoczątkować Inicjatywę Współpracy UE w sprawie kontroli eksportu; przypomina o swojej decyzji o dalszym wspieraniu takich działań, łącznie z finansowaniem w 2006 r. trzeciego Działania Przygotowawczego tak, aby umożliwić Komisji dalsze kładzenie podwalin pod przyszłe programy finansowane przez Wspólnotę w ramach nowej perspektywy finansowej na lata 2007 – 2013;
84. przypomina o roli, jaką odgrywa Parlament dzięki swojej zdolności legislacyjnej w ramach procedury współdecyzji oraz jako władza budżetowa w zagadnieniach takich jak zaproponowany Instrument Stabilności, który powinien obejmować kwestie kontroli eksportu i bezpieczeństwa granic, wsparcie dla niszczenia broni chemicznej i eliminacji materiałów rozszczepialnych służących do produkcji broni, zarządzanie i kontrolę materiałów radioaktywnych i jądrowych, biobezpieczeństwo, konwersję wcześniejszych ekspertyz broni itd. we współpracy z Instrumentem Bezpieczeństwa Jądrowego, kontrolę eksportu itd.;
85. ponownie przypomina o swoim zaangażowaniu poprzez zatwierdzenie najważniejszych porozumień międzynarodowych Unii z krajami trzecimi, a w szczególności porozumień, które zawierają klauzulę o nierozprzestrzenianiu; przypomina w związku z powyższym o wsparciu wymaganym od Parlamentu dla wszystkich inicjatyw mających na celu przeciwstawienie się rozprzestrzenianiu w pewnych krajach poprzez oferowanie w zamian współpracy lub jakiegokolwiek innego rodzaju międzynarodowych porozumień lub partnerstwa;
86. zwraca się w związku z tym z prośbą do Parlamentu Europejskiego, aby ten w całej rozciągłości współpracował ze wszystkimi inicjatywami mającymi na celu wdrażanie strategii UE w sprawie BMR;
87. zaleca, aby oficjalna delegacja Parlamentu wzięła udział w następnej Konferencji przeglądowej NPT, jak również w Konferencji Rewizyjnej BTWC;
88. zwraca się do Państw Członkowskich i Rady o włączenie posłów do Parlamentu Europejskiego do delegacji Unii Europejskiej we wszelkich przyszłych rewizjach kontroli eksportu; wzywa również Radę i Komisję, aby te regularnie informowały Parlament w sprawie roli UE w Grupie Australijskiej, Systemie Kontrolnym Technologii Rakietowych (MTCR), Porozumieniu z Wassenaar oraz Grupie Dostawców Jądrowych (NSG);
89. proponuje przyjęcie corocznego raportu w sprawie statusu działań Unii Europejskiej na rzecz nierozprzestrzeniania, zawierającego odnośne zalecenia polityczne.

Aspekty finansowe strategii Unii Europejskiej przeciwko rozprzestrzenianiu BMR

90. wzywa Państwa Członkowskie do wyasygnowania wystarczających zasobów finansowych w celu wdrożenia priorytetów wyszczególnionych w raporcie BOP na temat postępów;

Czwartek 17 listopad 2005

91. wzywa Komisję do wyszczególnienia, w sposób przejrzysty i wyraźny, tych zasobów, które już przekazała na rzecz zarówno „bezpieczeństwa jądrowego”, jak i „nierozprzestrzeniania BMR”;
92. zwraca się do Komisji, aby ta przedstawiła w sposób przejrzysty i wyraźny zasoby potrzebne do tego, by Wspólnota wniosła należyty wkład w strategię UE w sprawie BMR w 2006 r. i w ramach nowych perspektyw finansowych na lata 2007–2013, wyraźnie rozdzielając kategorię „bezpieczeństwo jądrowe” i kategorię „nierozprzestrzenianie BMR”;
93. w tym celu wzywa Komisję do opracowania wykazu priorytetów i szacunkowych kosztów działań niezbędnych do wypełnienia jej zobowiązań w ramach Globalnego Partnerstwa G8, oraz rozszerzenia jej działań poza WNP, w celu zaspokojenia potrzeb na szczeblu globalnym;
94. zwraca się do Rady, Komisji i Państw Członkowskich, aby wspierały one konkretne projekty realizowane przez instytucje wielostronne, takie jak MAEA i OPCW, a także zapewniały środki finansowe, jeżeli zaistnieje taka potrzeba;
95. zwraca się w szczególności do Państw Członkowskich o zapewnienie środków finansowych dotyczących wykazu priorytetów BOP w sprawie kontroli eksportu i programów pomocy technicznej;
96. wyraża opinię, że środki zapobiegania konfliktom oraz rozwiązywania sytuacji kryzysowych nie powinny być finansowane z budżetu zapobiegania BMR, i że wysokie ambicje wyrażone w strategii w sprawie BMR i wspierane przez wszystkie instytucje europejskie i Państwa Członkowskie wymagają właściwego poziomu finansowania; przypomina w związku z powyższym o nasilających się trudnościach w finansowaniu ostatnich inicjatyw (konkretnie wznowienie wspólnego działania z OZBC i nowe wspólne działanie wspierające BTWC) z budżetu WPZB lub instrumentów wspólnotowych;
97. w ramach dyskusji w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007–2013 proponuje w związku z tym zrewidowanie istniejącego Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. oraz uruchomienie specjalnej linii budżetowej w ramach budżetu Unii w celu sfinansowania wszystkich działań związanych z zagadnieniami dotyczącymi BMR, niezależnie od tego, czy są one podporządkowane ramom wspólnotowym, czy WPZB, przy jednoczesnym poszanowaniu odnośnych procesów podejmowania decyzji, jak również kompetencji Rady, Komisji i Osobistego Przedstawiciela;

*

* *

98. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Prezydencji Rady, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom Państw Członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, rządów i parlamentom Stanów Zjednoczonych, Rosji, Chin, Izraela, Indii, Pakistanu, Iranu i Korei Północnej oraz wszystkim pozostałym państwom-stronom NPT i członkom MAEA.

P6_TA(2005)0440

Zamówienia publiczne w sektorze obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Zielonej Księgi na temat zamówień publicznych w sektorze obrony (2005/2030(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 95 i 296,
- uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10,

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114.